

• • • • • • • •

Studime te Shkurtëra Biblike

• • • • • • • •

Matthias Hüttl

Pagëzimi me ujë

© Josua-Verlag
Christlichen Missionswerk Josua e.V.
Botim i Misionit Kristian Josua e.V.
Kirchsteig 6
O-1185 Berlin

1. Botimi i parë: 1992
Renditja: Josua-Verlag
Shtypja:: Josua-Verlag
Kopertina: Joseph Avakian

MATTHIAS HÜTTL

PAGËZIMI ME UJË

Josua-Verlag

Permbajtje

Parathënie	1
Hyrje	2
Kapitulli 1. Pagëzimi i Gjonit	3
Kapitulli 2. Pagëzimi ne Besëlidhjën e re	4
2.1 Porosia e Jezusit	4
2.2 Dallimi nga pagëzimi i Gjonit	5
2.3 Përbajtja e Besëlidhj të re për pagëzimin	6
2.4 Kur u pagëzuan njerëzit dhe çfarë ndryshimi ndodh në pagëzim	8
2.5 A e marrin njerëzit frymën e shenjtë me anë të pagëzimit?	17
Kapitulli 3 Çështje për praktikën e pagëzimit të fëmijëve	18
Kapitulli 4. Pozita e fëmijëve ne mbretërinë e Zotit ...	22
Fund	25

Parathënie

Këtu autori, në kuadrin e serisë mbi studimet biblike, na paraqet një punim biblike, në te cilen ai na jep të vërteta të rëndësishme. Pika e fortë e këtij shkrimi është se për të thëniet e Biblës flasin në një gjuhë shumë të qartë. Nuk ka rëndësi që të jetë një shkrim teologjik polemizues. Këtu kërkuasit i jepet një orientim i qartë më çështjet e pagëzimit. Ky shkrim u plotësua me disa thëniet të Martin Lutherit mbi pagëzimin e fëmijëve dhe spërkatjen e tyre. Gjithashtu statusi i fëmijës në Besëlidhjen e re sqarohet më tej. Megjithë botimet e shumta mbi pagëzimin, në kemi vendosur te botojmë 5. studim të shkurtër. Në situatën e sotme ka përsëri çështje të tjera për tu sqaruar në kërkimet biblike mbi pagëzimin. Ky studim i përmbledhur ja mundëson lexuesit një konkluzion të qartë për pagëzimin e besimit për një kohë jo shumë të gjatë. Kur ti lexues i dashur e ke kuptuar rrugën biblike, shko edhe ti asaj rruge.

Jak 1,22

**"Bëhu jo vetëm një dëgjues pasiv i Fjalës,
por edhe zbatues i saj, përndryshe
mashtroni vet veten"**

Dëgjoheni Fjalën e Zotit! Vetëm kështu do të bëhet ky studim i shkurtër një shpëtim për të interesuarin!

E. Neumann

Hyrje

Pagëzimi është një nga dhuratat të shumta që Zoti u ka bërë fëmijëve të Tij. Ati ynë në qiell dëshiron që ne të njohim përmasat e plota të dhuratës së Tij- dhe të jepemi pas besimit.

Gjoni 8, 31+32

Jezusi foli: Vetëm në qoftë se dëgjoni fjalën time, do të jini me të vërtetë dishepujt e mi; dhe ju do të njihni të vërtetën, dhe e vërteta do tu çlirojë.

Çfarë thotë fjala e Zotit tani për pagëzimin?

Kapitulli 1

Pagëzimi i Gjonit

Matt.3, 5+6

**Pastaj atij i shkoi tërë qyteti i Jeruzalemit
dhe Jedeja dhe të gjitha vendet në Jordan,
u pagëzuan para tij dhe njohën publikisht
mëkatet e tyre.**

Marku1, 4

**Gjon Pagëzuesi ishte në shkretëtirë dhe
predikonte kthimin në rrugën e Zotit për
faljen e mëkateve (Lk 3,3)**

**Përpara se Gjoni të pagëzonte, ai predikoi mesazhin e
tij:**

Mt.3, 2

**Hiqni dorë prej mëkatit, vetëm kështu
mbretëria e qiellit afrohet pranë jush.**

**Këtu është pagëzimi simboli i jashtëm i pastrimit nga
mëkatet.**

Kapitulli 2

Pagëzimi sipas Besëlidhjës te re

(ose pagëzimi në emër të Jezusit)

---

1. Porosia e Jezusit

Vetë Jezusi u jep dishepujve të tij parosinë që të pagëzojnë njerëzit:

Mat.28, 18-20

Dhe Jezusi hyri e u foli atyre: Mua më është dhënë gjithë fuqia në qiell dhe në tokë. Prandaj shkoni dhe bëhuni dishepujt e të gjithë popujve: Pagëzoni në emër të Atit e të birit dhe të shpirtit të shenjtë dhe u mësoni gjithçka që u kam mësuar unë. Dhe shikoni unë jam pranë jush deri në fund të botës.

Marku 16, 15+16

Dhe ai u foli atyre: Shkoni në tërë botën dhe predikoni lajmin e mirë të gjitha kriesave. Kush beson në të dhe pagëzohet, ai dë të shpëtojë, por kush nuk beson, ai do të denohët.

2. Dallimi me pagëzimin e Gjonit

Pagëzimi sipas Testamentit të ri është diçka tjetër nga përmbajtja sesa ai i Gjonit. Pagëzimi i Gjonit i përkiste kohës së Lidhjes së Vjetër, sepse Jezusi nuk kishte vdekur dhe ringjallur përsëri.

Veprat e Apostoje 18, 25

(Apoloni) kY e njihte rrugën e Zotit dhe fliste me zjarr pér të duke mësuar çdo gjë nga Jezusi, por ai njihte vetëm pagëzimin e Gjonit.

Veprat e Apostoje 19, 1-5

Por ndodhi që ...Pali udhëtoi nëpër rrafshnaltë dhe erdhi në Efezeus ku dhe gjeti disa dishepuj. Atyre ai u tha: A e morët frymën e shenjtë kur u bëtë besimtarë? Ata i thanë atij: Nuk kemi dëgjuar kurrë se ka ndonjë frymë të shenjtë. Dhe ai i pyeti ata: Por me çfarë u pagëzuat ju atëhere? Ata u përgjigjën: Ata u përgjigjën: Me pagëzimin e Gjonit. Por Pali foli: Gjoni u ka pagëzuar me heqjendorë nga mëkati dhe i tha popullit që të besonte në atë që vinte pastij, domethënë Jezusin. Kur dëgjuan këtë, ata u pagëzuan në emrin e Zotit Jezus.

Këtu dallohen qartë pagëzimi i Gjonit dhe pagëzimi në emër të Jezusit në kuptim dhe në përmbajtje.

3. Tani, cila është përbajtja e pagëzimit sipas Besëlidhjes së re?

Fjala greke “bapto”, “baptizo” dmth “pagëzoj”, do të thotë zhytje ose futje në ujë. (Fjalori teologjik i Testamentit të ri nga G. Kittel, volumi 1, faqja 537)

Pali e përshkruan këtë ngjarje tek

Romakët6, 3+4

Ose nuk e dini që, të gjithë ata që janë pagëzuar në emër të Jezu Krishtit, janë pagezuar në vdekjen e tij? Kur u pogëzuam u varrosëm me të. Por, sikurse ai u ngjall nga të vdekurit më anë të së Perendisë, të Atit ashtu tani ne mund dhe duhet bejmë një jetë të re.

Kjo është një nga pjesët më të rëndësishme të Besëlidhjes të re që përshkruan përbajtjen e pagëzimit

Si shenjë e varrosjes me Krishtin, njeriu u pagëzua me ujë. Ndërsa pagëzimi me ujë kur del nga uji, është simbol i “ringjalljes bashkë me Krishtin”.

Pagëzimi sipas Besëlidhjes së re është nga përbajtja më radikal sesa pagëzimi i Gjonit. Tek pagëzimi i Gjonit bëhet fjalë për një pastrim, larje- ndërsa në pagëzimin në emër të Jezu Krishtit kjo është dhënë me preçedencë me vdekjen (ku dhe “larja”, “pastrimi” përmenden pjesërisht).

Kështu Jezusi përmend dy herë nocionin pagëzim për vdekjen tij:

Marku10, 38

Por Jezusi u foli atyre: Ju nuk edini çfarë ju ofrohet. Do të mund të pini gotën ku pi unë, apo tu pagëzoj po ashtu siç u pagëzova edhe unë?

Këtë e tha ai rrëth 3 vjet mbas pagëzimit të tij në Jordan.

Luka12, 50:

Por në fillim unë duhet të pagëzohem me një pagëzim dhe sa frikë kam deri sa kjo të përfundojë!

Me pagëzimin tonë njeriu ynë jepet sipas natyrës së mëparshme të Adamit, në vdekje (në Krishtin) Prandaj është dhe zhytja e plotë në ujë.

ASGJËKUNDI NË TESTAMENTIN E RI NUK KA NDONJË PIKË QËNDRIMI QË NJERIU U PAGËZUA ME ANË TË SPËRKATJES ME UJË! ASNJËHERË NUK U TRANSPORTUA UJË PËR TU PËRDORUR PËR PAGËZIM, (NË ENË), POR NJERËZIT U ÇUAN TEK UJI.

Veprat e Apostojve 8, 38:

Ai ndaloi karrocën, dhe të dy u futën në ujë, Filipi dhe oborrtari, dhe ai e pagëzoi atë.

QË PAGËZIMIN U BË ME ANË TË ZHYTJES, del nga fjalët që u thanë këtu dhe del nga mënyra se si u pagëzua oborrtari etiopian (Apologj.8,36-39), nga simboli paulinik që e konsideron pagëzimin si një verrim për vdekjen e Krishtit (Rom.6,3f; Kol.2,12) nga shprehja “lautron” (Efezejtë5,26; Tit.3,5), që mund të karakterizohet si “banjë” (Bibel-Lexikon, Prof.H.Haag, St. Benno, Leipzig, S 17 15).

Një spërkatje me ujë simbolizon vetëm larjen nga mëkatet, por jo “të vdekurit bashkë me Krishtin”. Një ngjarje të tillë anësore, TR nuk e konsideron si pagëzim.

4. Kur u pagëzuan njerëzit dhe çfarë ndryshimi objektiv ndodh në pagëzim?

Në Veprat e Apostujve në pjesën e mëposhtme përshkruhet sesi njerëzit u pagëzuan:

Veprat e Apostojve 2, 41

Ata që pranuan fjalën e tij u pagëzuan; dhe po në këtë ditë u pagëzuan edhe tre mijë vetë të tjera.

Veprat e Apostojve 8, 12+13

Por kur ata besuan predikimin Filipit nga mbretëria e Zotit dhe emrin e Jezu Krishtit, u pagëzuan burra dhe gra. Atje dhe Simoni u bë besimtar dhe u pagëzua dhe nuk junda Filipit. Dhe kur ai pa shenjën dhe veprën e madhe që ndodhi, ai u shtang.

Veprat e Apostojve 8, 35

Por Filipi e hapi gojën dhe filloi me këtë Fjalë të Shkrimit dhe i predikoi atij Lajmin e mirë.

Veprat e Apostojve 9, 18

Dhe menjëherë diçka si luspë ra nga sytë e tij dhe ai pa përsëri; pastaj u ngrit dhe u pagëzua...

Veprat e Apostojve 10, 47

Këta njerëz e morën shpirtin e shenjtë pikërisht në të njejtën menyrrë si edhe në. Kush mund tua refuzoj pagëzimin.

Veprat e Apostojve 16, 15

**Por kur ata u pagëzuan me gjithë familje,
ata na u lutën ne dhe na thanë: Po qe se ju
jini të sigurt se unë besoj tek Zoti, atëhere
eja dhe banoni në shtëpinë time, dhe kështu
ne u detyruam të rrinim.**

Veprat e Apostojve 16, 31+32

**Ata folën: Beso në Zotin tonë Jezusin, vetëm
kështu ti dhe shtëpia jote do të bekoħet.
Dhe ata i folën atij dhe tē gjithë tē tjerëve
pér fjalën e Zottit.**

Veprat e Apostojve 18, 8

**Pastaj erdhi Krispi me gjithë familjen,
projektuesi i sinagogës, në besimin e Zottit
dhe gjithashtu shumë korintas që dëgjuan
dhe pastaj u pagëzuan.**

Veprat e Apostojve 19, 5

**Kur ata dëgjuan këtë, ata u pagëzuan në
emër tē Jezu Krishtit.**

Gjithësesi, mund tē përcaktohet kjo radhe kohore:

- 1) Njerëzit e *dëgjojnë* Lajmin e mië
- 2) Ata *besojnë*
- 3) Kur ju e pranoni Jezusin si Zot, ju *rilindeni* dhe bëheni
qytetarë tē mbretërisë së Zottit.
- 4) Ata *pagëzohen*. (*pagëzimi*)

Gjithmonë **BESIMI** vjen para **PAGËZIMIT**. Pagëzimi është
gjithmonë një Simbol i Besimit dhe Rilindjes.

Prandaj bëhet pyetja:

Si bëhen njerëzit qytetarë të mbretërisë së zottit?

Pali e përshkruan Këtë ngjarje tek

Rom.10, 9+10

Vetëm kur ti do të pranosh me gojën tënde që Jezusi është Zot, dhe kur ju pranon me zemër se atë e ngjalli Zoti nga të vdekurit, vetëm atëhere ti do të shpëtosh. Sepse vetëm kur beson me zemër, është e drejtë; dhe njeriu shpëton, kur e pranon këtë me gojë.

të besosh me
zumër se Zoti e
ngjalli Jezusin
nga të vdekurit

+ ta pranosh me gojë, jo
vetëm ta mendosh, por
edhe ta shprehësh, se
jesusi është zot

= SHPËTIMI

Veprat e Apostujve 8, 12

Kur ata dëgjuan predikimin e Filipit nga mbretëria e zotit, dhe besuan në emër të Jezu Krishtit, u pagëzuan burra dhe gra.

Veprat e Apostujve 8, 36+37

Dhe oborrtari tha: Shiko, ujë! Çfarë më pengon mua që të pagëzohem? Por Filipi i foli: VETËM PO QE SE TI BESON ME GJITHË ZEMËR, është e lejuar. Por ai iu përgjigj dhe tha: UNË BESOJ SE KRISHTI ËSHTË, BIRI I ZOTTIT. (Përkthimi i Eberfeldit)

Veprat e Apostujve 16, 31

**Ata thanë: Beso në Jezu Krishtin, vetëm
kështu ti dhe shtëpia jote do të Shpeton.**

Fjalae Zotit është gjithmonë thjeshtë dhe jo e komplikuar. Kur ajo na fton të bëjmë diçka, kështu ajo është e lehtë dhe jo e vështirë. Fatkeqësisht shumë njerëz janë larguar nga Zoti dhe kanë zhvilluar metodat e tyre se çduhet bërë për shpëtimin e tyre.

A duhet ti njohë njeriu mëkatet e veta për tu bërë bir i Zotit? Jezusi ka vdekur për mëkatet tona dhe të të gjithë botës. Zoti dëshiron që të na lajë nga mëkatet! Por diku në e Apostujve PRANIMI I MËKATIT kërkohet si kusht për rilindjen dhe pagëzimin (vetëm qëndrimi i brëndshëm i kthimit).

Si mundet vallë që një horr i "rregjur" që prej vitesh e ka vrarë ndërgjegjen e tij të ndjejë papritur një ndjenjë mëkatit dhe fajti.

(Po qe se ai do të pranojë ndonjë mëkat për të cilat ai është i ndërgjegjshëm, natyrisht ai mund ta bëjë këtë). Gjoni 16, 8+9 na përshkruan efektin e frysës së shenjtë në botë:

Gjoni 16, 8+9

**Dhe kur të vijë ai, do ta bëjë botën të hapë
sytë për mëkatet, për drejtësinë dhe gjyqin;
për mëkatet që: ATA QË NUK BESOJNË
TEK MUA.**

Fryma e shenjtë ia hap sytë botës jo vetëm për mëkatet. Kjo dmth: Zoti vuan më tepër nga ndarja jonë e ndërgjegjshme nga shtëpia e Atit (=Mosbesimi), se sa nga gjërat tona të pista (=Mëkatet)

Në Veprat e Apostujve përmëndet vetëm njëherë që njerëzit i pranuan mëkatet e tyre (Apost.19). Më poshtë njoftohet, (V.2) që njerëzit u bënë besimtarë, (V.5) ata u pagëzuan, (V.6) u mbushën me frymën e shenjtë, (V.9+10) u spastruan në emër të Fjalës së Zotit (V.11)ndodhën mrekullira

Pastaj në rreshtin 18 thuhet:

Erdhën gjithashtu dhe shumë nga ata që u bënë besimtarë dhe pranuan dhe bënë të ditur se çfarë kishin bërë. Zoti do të na pastrojë ne nga mëkatet tonë! Dhe fryma e shenjtë do tu flasë njerëzve gjithashtu për mëkatet dhe qëndrimet e gabuara (Veprat e mishit, Gal. 5) Por kjo nuk është kusht që Zoti të na rilindë! Kjo bëhet e qartë edhe tek kthimi i Saulusit (çfarë kishte marrë përsipër ky njeri për mëkat...)

Veprat e Apostujve 9, 17

Dhe Anania shkoi atje, erdhi në shtëpi, vuri duart mbi të dhe foli: I dashur vëlla Saul, më ka dërguar Zoti, Jezusi, që ty tu shfaq rrugës që ti të shohësh përsëri dhe të mbushesh me frymën e shenjtë.

Veprat e Apostojve 22, 13-16

Ai më erdhi më doli përpara, dhe më foli: Saul, vëlla i dashur, të ardhshin sytë përsëri. Në të njëjtën orë, unë mund të shikoja.

(=NË FILIM MREKULLIA E SHËRIMIT TRUPOR)

Por ai tha: Zoti, Ati ynë, të ka zgjedhur ty që të njohësh dëshirën e tij, të shohësh drejtësinë e tij dhe të dëgjosh zërin nga goja e tij; kështu, ti do të jesh për të një dëshmitar para njerëzve se çfare ke parë dhe ke dëgjuar.

(=NJË FJALEË PROFETIKE DHE UDHËRREFYSE)

Dhe tani, pse hesiton? Ngrihu dhe thirr emrin e tij

(=RILINDJA)

Pagëzohu dhe laj mëkatet.

(= PAGËZIMI DHE PASTRIMIMI NGA MËKATET)

Le bëjmë gjërat sipas fjalës së Zotit dhe të lemë pas metodat ligjore që njerëzit kanë bërë deri tani. Motivi i madh i Zotit për kthimin e njeriut, është DASHURIA.

Rom.2, 4

A nuk për buzni ju mirësinë, bujarinë, dhe durimin e Tij? A nuk e kuptioni ju se Perëndia dëshiron t'ju nxitë të ndryshohjeni duke ju treguar mirësinë etij?

Kur një njeri është shpëtuar me anë të rilindjes- atëhere përsë duhet ai të pagëzohet?

Marku 16, 16

Kush beson dhe pagëzohet, ai do të shpëtojë...

Por në Rom. 10, 9 thuhet:

Në qoftë se ti e pranon me gojë...dhe beson me zemër, ti do të shpëtosh.

Të dy fjalët greke (sothesetai/ sothese) do të thonë të njëjtën gjë: **SHPËTIM**.

Në Kolosianëve 2,12 Pali shkruan:

Në fakt kur ju u pagëzuat, u varrossët bashkë me Mesinë, dhe u ngjallët me të, sepse besuat në fuginë e Perendisë që ngjallin nga të vdekurit.

Në pagëzim Zot i na identifikon plotësisht me Krishtin. Atij nuk i mjafton që nga natyra jonë të vjetër lajmë vetëm disa mëkate. Ai i mer mëkatet tona aq seriozisht, sa që ai vetë mëkatarin (njeriun tonë të vjetër) e dorëzan bashkë me Krishtin. Pagëzimi mund të përshkruhet kështu: Pagëzimi është fuqizimi: asaj, çka Zot i ka berë për ne nepermjet Jezusit që kemi pranuar ne në rilindjen tonë-
a) Jo vetëm që njeriu i mëparshëm do të pastrohet, përmirësitet, Ai do të jepet në vdekje...
b) Kështu ne Zot më në fund mund të dhurojë drejtësinë e tij (pa kryer as një punë)

Rom. 5, 17

Po sa më shumë ndodh me anë të nje njerin Jezusit Mesisë! Të gjithë ata që e pranojnë

amnistinië e Peëndisë, taru do të fitojnë jetën e për jetshme dhe më vonë do të mbreterojmë bashke më Të.

Zoti kërkon prej nesh të besojmë, dmth. për të rënë dakort me fjalën e tij.

Kështu vihet pagëzimi në platformën e drejtësisë që ne na jep Zoti. Pa vdekjen e njeriut të mëparshëm, do të kishim si rezultat një kombinacion të palejueshëm të drejtësisë sonë + drejtësisë së Zotit. Por ajo që ka vdekur nuk ka çtë bëjë më me justifikimin. Zoti ka bërë gjithçka për ne nepër Jezu Krishtin.

1. Petr.3, 21

Kjo ilustron se si ju hytë në sigurimin e anijës së krishterimit me anë të pagëzimit. Kuptimi i pagëzimit nuk është pastrimi i trupit ngeo ndyrësia, por zotimi i dhenë para Perëndisë për te mbajtur një ndërgjegje të pastër (Përkthimi i Eberfelderit).

Në të gjitha përkthimet është gabim: “nuk hiqet vetëm papastërtia e trupit”, -Pjetri nuk kishte të bënte këtu me një kopësht që ai duhej ta pastronte, se pagëzimi nuk ka të bëjë fare me pastrimin trupor.

Papastërtia nëtë gjitha pasazhet në bibël qëndron për papastërtinë shpirtërore (Gabimi, Mëkatit)

Mishi (greq. “sarkos”) përdoret këtu gjithmonë për njeriun fizik (=Shpirt + Trup). Për “trup”, qëndron fjala greke: “Soma”.

Pjetri thotë gjithashtu: Në pagëzim nuk bëhet fjalë vetëm per pastrimin nga mëkatet, por:”Ne i lutemi Zotit për një

ndërgjegje të mirë” - (Meqë ne kemi bërë shumë të mira? Jo!), por sepse Zoti në Krishti ka bërë gjithçka për ne dhe na ka falur drejtësinë e tij.

2. Kor.5, 14-17 u. 21

Dashuria që Mesia ka treguar ndaj nesh, përcakton terë sjelljen time. Kështu e parafytyrojmë tablonë. Njëri vdig për ne të gjithë, dhe kjo provon se të gjithë kishin vdekur (shpirtërisht). Megë ai vdig për ta,jeta e tyre nuk u takon më, por i takon Atij gë vdig për ta, i cili edhe u ngjall për ta. Prandaj nuk vlerësoj më asnjeri sipas Kriterëve njerëzore - madje as Mesinë, sepse njehërë vetë unë bëra një gabim të tillë. Kush i takon Mesicë, u bë njeri i ri. Ajo gë ishte njehrë, mbaroi j filloj diçka e re.

21) Perëndia denoi si mëkatar në vendintonë, Mesinë gë ishte pa asnjë mëkat, gë ne ta marrim pafajësinë ne saje të Mesisë.

Pali nuk tha që ne duhet të fillojme të vdesim me Jezusin, por në Rom.6: “Ne u varrosëm me të në pagëzimin në vdekje”.

5. A e marrin njerëzit fryshtë e shenjtë me anë të pagëzimit?

Fryma e shenjtë vepron tek ne në rilindjen tonë:

Efe.1, 13

**...kur u besuat, Perëndia judhashpirtin e shenjtë,
të cilin ia kishte premtuar popullit të tij.**

1. Kor.12, 3

**...askush nuk mund ta quajë Jezusin Zot, pa u
pagëzuar me fryshtë e shenjtë.**

Këto dhe pasazhe të tjera thonë: Që prej rilindjës tonë tek ne
vepron fryma e shenjtë
(Pagëzimi me fryshtë e shenjtë).

Veprat e Apostujve 8, 15-17

**(Pjetri dhe Gjoni) erdhën dhe u lutën për ta
me qëllim që të merrnin fryshtë e shenjtë.
Asnjëri nuk e Kishte marr Shpirtin e Shenjtë,
por ata u pagezuam vetëm në emrin te Jezu
Krishtit. Ata vunë duart mbi të dhe morën
fryshtë e shenjtë.**

Të njëjtën ngjarje gjemë edhe tek Veprat e Apostujve 19, 2 ku
dishepulli Pali Efesianët i pyet: **A e morë Shpirtin e shenjtë,
kur u besuat.** Megjithëse fryma e shenjtë veproi tek ta, ata u
mbushën me fryshtë e shenjtë me anë të shtrirjes së duarve- Në
Veprat e Apostujve 10, 44-47 paganët morën fryshtë e shenjtë dhe
u pagëzuan me ujë.

Nga kjo dhe pasazhe të tjera, del se: Mbushja me fryshtë e shenjtë
ose pagëzimi me fryshtë e shenjtë, nuk është identik më
pagëzimin me ujë!

Kapitulli 3

Çështje të pagëzimit të fëmijëve (të kishave evangjelike - dhe të tjerave)

Çdo punëta i kishës evangjeliste duhet të angazhohet në njojen e shkrimit të shenjtë, përpara se të merrë përsipër detyren e tij. Në një nga më të rëndësishmet - pohimi i Augsburgut - thotë për pagëzimin: "Nga pagëzimi mësohet se ai është i nevojshëm dhe se me anë të saj jepet dhe shpirtmadhësia. Gjithashtu duhet të pagëzohen edhe fëmijët, të cilët me anë të pagëzimit i jepen Zotit dhe pranohen prej tij (origjin:... që ti pëlqejë Zotit)

1.) A ndodh në pagëzimin e fëmijëve pastrimi nga mëkatet?
Çfarë eshtë mëkati? Mëkati supozon që njeriu njeh një normë që ai pastaj gabimisht ose me dashje, e skkel.

Mëkati gjithashtu parashikon dhe arsyen dhe mendim. Kjo nuk u jepet foshnjave, për pasojë Zoti nuk i bën foshnjat përgjegjëse (ndyen katër herë, qajnë shumë, nëna e nervozuar...) - pastrimi i tyre nga mëkatet është pra pakuptim!

2.) A pastrohet fëmija nga mëkatet trashëguesë me anë të pagëzimit (natyra e vdekshmë e Adamit- Rom.5, 18)

Gal.3, 27

Se të gjithë ju që jeni pagëzuar ne emër të Krishtit kini marrë Krishtin në veten tuaj.

**Kemi parë se BESIMI VJEN GJITHMONË PARA PAGËZIMIT
dhe sipas Kol.2, 12 LUAN NJË ROL TË RËNDËSISHËM NË
VETË PAGËZIMIN.**

Edhe po qe se një fëmijë ka dëgjuar për Evangjelizmin, e ka pranuar Jezusin si Zot, ai ka të drejtën të quhet “i pagëzuar me Krishtin”.

Për ta quajtur kështu një foshnjë, e shpëton arsyen biblike -të paktën e siguron kishën për “rritjen natyrale”, pa qënë nevoja të perhapesh misionin! (Por Zoti ka vetëm fëmijë, dhe jo nipa!)

3) Pse thonë njerëzit njeriu duhet të pagëzohet “perseri”?

Një spërkatje me ujë nuk përmendet askund si pagëzim në besëlidhjen ere, sepse përbajtja simbolike “me krishtin i vdekur”, këtu harrohet plotësisht.

Në Veprat e Apostujve 19, Pali nuk tha:”Pothuajse e kini dëgjuar çdo gjë mirë nga Jezusi (18,25), po unë ju jap juve tanipër pagëzimin tuaj një interpretim të ri, më të ri ‘Pali ishte i guximshem ti pagëzoi ata për së dyti! Prandaj për kristianët e rilindur që kanë përjetuar “një spërkatje me ujë”, nuk bëhet fjalë për tu pagëzuar edhe njëherë - por: Pagëzohuni!

4.) Por njeriu nuk mund të hedhë një zakon qindvjeçar...

Unë desha të thosha këtu: Për një kristian të rilindur, pagëzimi i tij nuk i bën aspak dëm.

Por në pagëzimin e fëmijëve qëndron një rrezik i madh:

Në kishën ev.-lut., psh, një njeri i pagëzuar që fëmijë, konsiderohet si Kristian. Ai është tashmë qytetar i mbretërisë së Zotit- atëhere përse duhet që ai të vendosë edhe njëherë për Krishtin (“të kthehesh”, “të rilindësh”)? POR:

Për “Kristianët” që nuk janë të rilindur pagëzimi i fëmijëve në momentin e vdekjes del si një parashutë që nuk hapet!

5.) Por Lutheri megjithatë e ka arsyetuar pagëzimin i fëmijëve në bibël...

Kush mendon kështu, duhet të lexojë Luterin: “Sakramenti i shenjtë i pagëzimit” (Luteri-botim xhepi, volumi 3)

(S.41) “Ashtu si edhe një fëmijë që trupëzohet dhe lind nga e ëma, që me anë të kësaj lindje të mishit është një mëkatar dhe bir i urrejtjes (Ef.2, 3), me anë të pagëzimit ai bëhet një njeri i ngritur shpirtërisht dhe me anë të kësaj lindje ai bëhet një fëmijë i mirësisë dhe i drejtësisë”

(=RILINDJA E FOSHNJËS; pa besuar)

(S.42) “Kështu thotë Pali i shenjtë tek Romakët6, 4 Me anë të pagëzimit ne varrosemi në vdekje me Krishtin! Dhe sa më shpejt të vdesë njeriu pas pagëzimit aq më shpejt do të realizohet pagëzimi i tij.”

(S.42) “Jeta e kristianit nuk është gjë tjetër veçse një fillim, të vdes i lumtur, prej pagëzimit deri ne varr.”

(S.44) “Prandaj ne lexojmë dhe shohim se si ai ka sakrifikuar te dashurit te shenje te tij dhe ka lëshuar kaq vuajtje me qëllim që ata sipas sakramentit të pagëzimit të vdisnin dhe të rilindnin.”

(S.49) “Nga kjo rrjedh se pagëzimi i të gjitha vuajtjeve sidomos i vdekjes, të bën të nevojshëm dhe të mirë për të ndihmuar, që ata ti shërbejnë efektit të pagëzimit, dmth të vrashish mëkatet.

(S.49) “Prandaj dhe Zoti ka përcaktuar shumë pozicione në të cilat njeriu duhet të forcohet dhe të vuajë: disave gjëndjen e martesës, disave gjëndjen shpirtërore, disave gjendjen.

(S.49) Duhet agjерimin dhe çdo mundim të drejtosh, të nënposhtojsh Adamine vjetër dhe natyrën mëkatare dhe pastaj të mësohemqë mos të bejmë çka është kënaqësi në këtë botë dhe çdo ditë gjithnjë e më tepër përgaditëm për vdekjen me qëllim që pagëzimi të ndodhë plotësisht”

(S.51) “Sepse gjendja shpirtëror, nëse ai është i drejtë, duhet të jetë plot me vuajtje dhe sakrifica, me qëllim që ai të ushtrojë pagëzimin e tij më tepër sesa gjendjen emartesës etij.

Çfarë lajm i tmerrshëm!

Teksti mbi pagëzimin tek Kol.2, nuk është formëzuar pa arsyen dryshe:

Kol.2, 8+16+22;

(V 8) Shikoni, mos u gënjeni nga ata që duan tu fusin filozofinë dhe mesime të kota të bazuara në mesime te njeriut dhe në fuginë e natyrës dhe jo në Krishtin.

(V 16) Pastaj mos t' ju urdhëroj askush në çeshtje ushgimi e pijeje, për geshtje festash ose hëne te re ose të shtunash.

(V 22) Sepse gjithçka përdoret dhe konsumohet. Ato janë urdhëra dhe mësime njerëzish,...

Fjala e Zotit na kujton se nuk duhet të mbështetemi rë mesime të njerëzve, por të vërtetojmë vetë fjalën e Zotit.

Rom.12, 2

Mos lejoni te kushtezoheni nga bota. Përkundrazi, pranoni të shndërrcheni plotësisht. Pranoni tijepni vetes një pikëpamje të re. Atëherë do të kuptioni gfarë Perendia kërkon prej jush. Atëherë do të dini çfare është e mirë dhe e përsosur dhe çfare i pelgen Perendisë.

Dhe kjo do të thotë:

DHURATAT E ZOTIT NUK KANË AS KLEÇKË AS SHIJE TË HIDHUR PAS! ATO JANË TË MIRA DHE NA KËNAQIN!

Kapitulli 4

Pozita e fëmijëve në mbretërinë e Zotit

Nëse i përket një pjesë e prindërve Jezusit (Kristian i rilindur) - ose të dyja bashkë- kështu shenjtërohen fëmijët mëpërmjet tij/saj.

1. Kor.7, 14

Sepse burri që nuk beson shenjtërohet me anë të gruas, dhe gruaja që nuk beson shenjtërohet me anë të burrit që beson. Përndryshe fëmijët tuaj do të ishin jo të pastër; por tani ata janë të shenjtë.

Fëmijët janë të dashurit e Zotit. Dëshira e tij nuk është kurrë e tillë që të lejojë edhe një fëmijë i vetëm të shkojë ne shkatërrim.

Mat.18, 6

Por ai që një nga këta fëmijë që besojnë tek mua e çon në çthurje, pér të do ishte më mirë t' i varej një gur nulliri në qafë dhe të hidhej atje ku deti është më i thellë.

Fëmijët qëndrojnë nën mbrojtjen e veçantë të Zotit:

Mat.18, 10

Mos përbuzni asnjë nga këta fëmijë. Sepse pastaj unë ju them: Engjëjt e tyre shikojnë gjithëkohën pamjen e Atit tim në qiell.

Por ka edhe fëmijë që për Zotin janë të humbur, fëmijë të cilët Ai do ti shpëtojë në të gjitha rrethanat (për ti kthyer përsëri në grigjë) Prandaj thuhet më tutje:

Mat.18, 11 ff

Sepse biri i njeriut ka ardhur për të shpëtuar çfarë ka humbur (Vijan shëmbëlltyra deles së humbur) Po kështu edhe Ati yt në qiell nuk do që të humbë rrugën asnje nga këta besimtarët të thjeshtë.

Tek Marku10, 13-16 tregohet se si fëmijët dërgohen tek Jezusi (Bekimi i fëmijëve). Prindërit (?) i sjellin fëmijët tek Jezusi me një qëllim:

(V 13) ...që Ai ti prekë ata

(V 13) ...që Ai të shtrijë duart e tij mbi ta ..(Mat.19, 13), çfarë Jezusi edhe e bëri

(V 16) dhe ...Ai i bekoi ata.

(në të gjithë unggillet përmëndet vetëm 2 herë që Jezusi bekon njerëzit)

Prej kësaj pason: Bekimi nuk qëndron në një dëshirë për tu bekuar, por në fuqinë që rroddhi prej Jezusit çdo here çë Jezusi i prekte njerëzit, vinte duart mbi ta, tregohej aftësia e fuqisë së tij (Me melhemin e frymës së shenjtë)

Luka 6, 19

Dhe kërkonte ta prekte atë, sepse fuqi doli prej tij dhe i shëroi ata të gjithë.

Mark.6, 2

...Nga e gjeti ai atë? Çështë kjo dituri që i eshtë dhënë atij? Dhe këto vepra të fuqishme që ndodhën nga duart e tij?

**Dishepujt menduan tani se fëmijëve një melhem i tillë i Jezusit nuk.
Por Jezusi thotë:**

Marku10, 14

Lerini fëmijët të vijnë tek mua, dhe mos i ruani; sepse të tillëve u përket mbretëria e Zotit.

Fund

Ky shkrim doli para dy vjetësh, kur ne u konfrontuam me çështjen e pagëzimit të ujit sipas Biblës. Meqë nuk kishim literatur mbi çështjen e pagezimit, i kam shënuar pjesat e Bibles mbi "pagëzimin" dhe "pagezuar". Pastaj i kam lexuar këto pasazhe me pyetjen:

- Kush u pagëzua?
- Çfarë presupozon pagëzimi? (kushtet)
- Çfarë ndodh në të vërtetë në pagëzim?

Kur lexova Beselidhjen e re ne gjuhën grekë e Luterit mbi pagëzimin dhe një fjalor biblik katolik për tu këshilluar, këto më përforcuan njohuritë e mia:

- Pagëzimi i foshnjave është jo biblik.
- Pagëzimi është diçka tjeter (nga përmbajtja), çka është thënë deri tani

Atëhere unë dhe gruaja ime u pagëzuam. Arsyet për këtë ishin kaq të qarta për ne kështu që nuk kishim sesi të mos dëgjonim fjalën e Zotit. Nëse Bibla në veprat e Apostujve dhe në letrat thotë të njëjtën gjë mbi pagëzimin - he sëpari njeriu duhet të njohë konkluzionet e koncilive, papëve, peshkopëve dhe Sinodëve, për të ardhur në të njëjtin konkluzion- atëhere na duket më mirë të ndjek fjalën e Zotit!

Për të rregulluar çështjen e pagëzimit, desha të thosha edhe diçka tjetër:

Shpëtimi ynë (i supozuar si fëmijë i Zotit) vendoset me rilindjen tonë (në të cilën unë e njoh Jezusin si Zot të jetes sime). Dikush që është pagëzuar që fëmijë, nuk ka nevojë të shkojë në mallkim. Po nesë e ke pranuar Jezusin si Zot, shpëtovë! Por ti duhet të ndjekësh hapin e dytë pastaj: të pagëzohesh sipas Biblës (Kush na jep ne lirinë, nga e vërteta e Biblës të kemi menynë tonë të besimit: Rilindje- po; Pagëzim (i madh)- jo; Mbushja me frymën e shenjtëndoshta; Dhurata te frymës- pjesërisht; Faljen- sipas ndjenjës... etj?

Te Gjoni 8 Jezusi tha:

Nëse do të qëndroni në Fjalën time, vetëm atëhere do të jeni në të vërtetë dishepujt e mi - kështu do të njihni të vërtetën dhe e vërteta do t'ju çlirojë.

( )

• • • • • • • • • • • •

Njē ndihmese pēr ventosmēri, e pērbledhur
shkurt dhe e orientuar qarter nē Bibēl, pēr temēn:
"pagzimi me ujē".

Autor: Matthias Hüttl

Josua-Verlag

